

คำนำ*

โนรอนเป็นยาตุ่นนาน 16 ชาตุที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตของพืช แต่พืชต้องการโนรอนในปริมาณเพียงอย่างมาก ดังนั้นถึงแม้ว่าคินาเซคร้อนซึ่งมีอัตราการสลายค้างฟูมากและมีการระลั่งสูง จะมีปริมาณโนรอนที่ละลายน้ำได้อยู่ระหว่าง 0.1-3.0 พีพีเอ็ม (ppm) (Fleming, 1980) แคพิซกิยัง เจริญเติบโตอยู่ได้ ในคินบางชนิดที่เป็นคินเนื้อเยื่าน้ำมีการระบาดหนัก และมีการปลูกพืชติดต่อกันเป็นระยะเวลานาน ๆ ปริมาณของโนรอนในสารละลายคินจะลดลงอย่างมาก การปลูกพืชที่ไม่ต่อการขาดโนรอน หรือพืชที่ต้องการโนรอนในปริมาณสูง จึงมีความจำเป็นต้องใช้ปุ๋ยโนรอนลงนาเพิ่มเติม (Tisdale and Nelson, 1968) สาหรับประเทคโนโลยีทำการเกษตรบางที่นาภาคเหนือตอนบนซึ่งมีลักษณะเป็นคินเนื้อเยื่าและมีการปลูกพืช 2-3 ครั้งต่อปี ก็เริ่มมีรายงานการขาดโนรอนในพืชบางชนิด เช่น ทานตะวัน ถั่วเชีย แล้วถั่วลิสง(จาร. และคณ., 2528; เบญจวรรณ, 2529) ซึ่งนำไปสู่นั้นยังพบว่าถ้า เหลืองและข้าวสาลี ซึ่ง เป็นพืชที่จัดกลุ่momoy ในพากที่น่าจะต่อการขาดโนรอน (Lucas and Knesek, 1972) มี การตอบสนองของผลลัพธ์ต่อการใช้ปุ๋ยโนรอน (Rerkasem and Rerkasem, 1988) หากให้ความสำคัญต่อการต่อไปนี้จากการขาดโนรอนจะทำให้ความรุนแรงยิ่งขึ้น จนทำให้ต้องใช้ปุ๋ยโนรอนในการแก้ไขเหตุการณ์ อย่างไรก็ตามการใช้ปุ๋ยโนรอนท้องนาซึ่งความมั่นคงร่วง เป็นพิเศษ หันนี้ เพราะว่า ช่วงระยะเวลาของโนรอนในสารละลายคินที่จะทำให้พืชเกิดอาการขาดและเป็นพิษนั้น เป็นช่วงแคนมาก กล่าวคือปริมาณของโนรอนในคินที่ละลายน้ำได้ต้องว่าเพียงพอสำหรับพืช

* การเขียนวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ ได้ใช้ศัพท์ภาษาศาสตร์ที่นิยมโดยราชบัณฑิตยสถาน ซึ่งประกาศไว้เมื่อปี พ.ศ. 2528 เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง

นิ่มควรน้อยกว่า 1 พีทีเอ็ม ในขณะที่ปริมาณเท่าๆกันให้พืชเกิดการเป็นพิษประมาณ 3 พีทีเอ็ม เท่านั้นเอง (Hesse, 1971) คุณภาพนี้การศึกษาพัฒนาระบบและการคายโรบอต สามารถให้อิทธิพลของสภาพแวดล้อมต่างๆ ในคืนจึงจะเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากว่าการใช้โนรอนในคืนอย่างมีประสิทธิภาพ

วัสดุประสงค์ของงานวิจัย

ต้องการทราบถึงผลสาระหนบของอนุมูลพืชสําเพ็ชร ความเป็นกรด-เบสของคืนความชื้น และอุณหภูมิ ท่อการคุณและ การคายของอนุมูลโนบเรทในคืน ซึ่งจะทำให้ทราบถึงวิธีการที่จะจัดการคืนและน้ำ อันจะเป็นแนวทางในการเพิ่มความเป็นประโยชน์หรือลดการเป็นพิษของโนรอนในคืนต่อพืช

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved